

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid — En europæisk indsats for bæredygtighed

(COM(2016) 739 final)

(2017/C 345/15)

Ordfører: **Etele BARÁTH**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 8.12.2016
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Plenarforsamlingens beslutning	13.12.2016
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedttaget i sektionen	15.6.2017
Vedttaget på plenarforsamlingen	5.7.2017
Plenarforsamling nr.	527
Resultat af afstemningen	124/0/7
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU er skuffet over meddelelsen *Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid*, da den giver indtryk af, at EU's eksisterende politikker allerede har håndteret og opfyldt alle de vigtigste målsætninger og krav i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Meddelelsen indfører ikke det paradigmeskift i EU's politikker, der lægges op til i 2030-dagsordenen i form af en ny udviklingsmodel, der er økonomisk mere bæredygtig, socialt set mere inklusiv og miljømæssigt mere bæredygtig på langt sigt. Som påpeget af Det Europæiske Center for Politisk Strategi⁽¹⁾ og også af EØSU i tidligere udtalelser er der et påtrængende behov for et sådant paradigmeskift, hvis de 17 mål for bæredygtig udvikling skal gennemføres korrekt i EU. Baggrunden er de stigende sociale uligheder og den høje arbejdsløshed i Europa samt europæisk økonomis lidet bæredygtige miljøaftryk.

1.2. EØSU har altid påskønnet Kommissionens lederskab i forbindelse med oprettelsen af FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling. Nu, hvor de 17 mål for bæredygtig udvikling skal føres ud i livet, føler EØSU, at det skorter på et sådant håndgribeligt lederskab fra EU's side, da der ikke er blevet fremlagt nogen ambitiøs køre- og handlingsplan for gennemførelsen af bæredygtighedsmålene med en tidshorisont frem til 2030, og ej heller er blevet vist nogen vilje fra EU's side til at foretage en kritisk gennemgang af Unionens nuværende politikker og eventuelt ændre disse.

1.3. Indtil videre er 2030-dagsordenen ikke blevet brugt som anledning til at udforme en ny, proaktiv, forandrende og positiv diskurs om Europa, således som EØSU, Europa-Parlamentet og mange aktører fra civilsamfundet har opfordret til: en ny vision om et mere bæredygtigt og inklusivt Europa, som er til gavn for borgerne og ikke lader nogen i stikken; en fremadskuende vision, som bygger på de værdier, der har gjort Europa til et eksempel til efterfølgelse, nemlig solidaritet og menneskerettigheder, social retfærdighed og lighed, demokrati og deltagelse, initiativ og miljømæssig ansvarlighed. Hverken Kommissionens Hvidbog om Europas fremtid eller Romerklæringen i anledning af 60-året for EU's oprettelse anerkender i tilstrækkeligt omfang den værdi, som en bæredygtig udvikling i Europa har for de europæiske borgere.

⁽¹⁾ EPSC Strategic Notes, Sustainability Now! A European Vision for Sustainability, 20. juli 2016; EØSU's udtalelse om et europæisk civilsamfundsforum for bæredygtig udvikling (EUT C 303 af 19.8.2016, s. 73); EØSU's udtalelse om bæredygtig udvikling: Kortlægning af EU's interne og eksterne politikker (EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41).

1.4. EØSU beklager, at Kommissionen ikke har indledt en deltagelsesbaseret proces, som kunne føre til en overordnet og integreret strategi for et bæredygtigt Europa i 2030 og tiden derefter. Der er behov for en sådan strategi med henblik på at levere den nødvendige langsigtede tidshorisont, politiske koordinering og sammenhæng i forbindelse med gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden. Den bør indgå i én enkelt ny, langsigtet strategisk politisk ramme for tiden efter 2020.

1.5. EØSU er bekymret over manglen på koordinering mellem EU og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af 2030-dagsordenen. Den førnævnte overordnede strategi bør tjene som en fælles ramme for en koordineret indsats.

1.6. EØSU værdsætter Kommissionens arbejde med at fastslå, hvorledes Kommissionens ti prioriteter potentielt kan bidrage til gennemførelsen af 2030-dagsordenen. EØSU understreger dog, at kortlægningen af de eksisterende EU-politikker til opfyldelse af bæredygtighedsmålene nødvendigvis må suppleres med en dybtgående analyse af de reelle mangler, der helt klart findes i EU's opfyldelse af disse mål. Kun et realitetstjek vil sætte EU i stand til at identificere områder med et særligt presserende behov for en indsats og til at foretage en kritisk gennemgang af effektiviteten af EU's politikker, når det gælder gennemførelse af bæredygtighedsmålene.

1.7. EØSU glæder sig over Kommissionens beslutning om at lancere en multistakeholderplatform om gennemførelsen af bæredygtighedsmålene i EU ⁽²⁾. EØSU peger på behovet for at sikre, at ikkestatslige interessenter er i stand til at samarbejde på lige fod med institutionelle repræsentanter i forbindelse med denne platform, således at FN's 2030-dagsordens strategi for inddragelse af et bredt udsnit af interessenter kan slå igennem i EU's politik for bæredygtig udvikling. Platformen bør inddrage en bred kreds af ikkestatslige interessenter i hele processen med gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling i EU, lige fra udformning af nye politiske initiativer, langsigtede strategier og oplysningsaktiviteter til gennemgang og overvågning af politikgennemførelsen samt udveksling af bedste praksis. Platformen bør også lette samarbejde og partnerskaber mellem mange forskellige aktører. EØSU vil støtte platformens arbejde ved at udpege et medlem af EØSU, som kan repræsentere udvalget i platformen og stille ekspertise til rådighed samt gøre det lettere at nå ud til civilsamfundet og bidrage med andre aktiviteter.

1.8. Når det gælder fremme af bæredygtig udvikling mener EØSU, at den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 bør bringes i overensstemmelse med prioriteterne for bæredygtig udvikling i EU. Den bør øge andelen af egne midler og indtægter betydeligt og effektivisere gennemførelsen.

1.9. Efter EØSU's mening er det nødvendigt, at man ved siden af den almindeligt anerkendte BNP-indikator, som har vist sig egnet indtil nu, også begynder at anvende andre indikatorer, der kan måle ikke kun den økonomiske vækst, men også dens virkning og resultater, når det gælder borgernes velfærd og miljøet ⁽³⁾. Dette beror på, at gennemførligheden af den ønskede udvikling indtil 2030 kun kan garanteres ved at gennemføre og overvåge komplekse sociale og miljømæssige forandringer.

2. Indledning

2.1. Med FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling enedes verdens ledere i 2015 om en handlingsplan af hidtil uset omfang, som skulle gøre en ende på fattigdom, beskytte planeten, sikre menneskerettighederne og garantere fremgang for alle. De 17 mål for bæredygtig udvikling for 2030 kræver gennemgribende forandringer i alle lande, både udviklingslande og de udviklede lande.

2.2. Med udgangspunkt i resultaterne af en række konferencer fremsatte EØSU i 2016 sine anbefalinger for gennemførelsen af 2030-dagsordenen i EU med en pakke på tre udtalelser ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ C(2017) 2941 final.

⁽³⁾ EØSU's udtalelse om nye foranstaltninger til udviklingsorienteret forvaltning og gennemførelse — Anbefalinger til midtvejs-evalueringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT C 487 af 28.12.2016, s. 1); se også OECD, Measuring wellbeing and progress <http://www.oecd.org/statistics/measuring-well-being-and-progress.htm>.

⁽⁴⁾ EØSU's udtalelse om et europæisk civilsamfundsforum for bæredygtig udvikling (EUT C 303 af 19.8.2016, s. 73); EØSU's udtalelse om bæredygtig udvikling: Kortlægning af EU's interne og eksterne politikker (EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41); EØSU's udtalelse om dagsordenen for 2030 — En Europæisk Union, der arbejder for bæredygtig udvikling på globalt niveau (EUT C 34 af 2.2.2017, s. 58).

2.3. Med sin meddelelse *Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid*⁽⁵⁾ har Kommissionen fastlagt sin strategi for gennemførelsen af 2030-dagsordenen som en del af EU's interne og eksterne politikker. Meddelelsen var ledsaget af en række andre dokumenter, ikke mindst en meddelelse om en ny europæisk konsensus om udvikling og en meddelelse om et fornyet partnerskab med AVS-landene. EØSU har givet mere specifikt udtryk for sine synspunkter om disse meddelelser i separate udtalelser⁽⁶⁾.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Ifølge meddelelsens indledning er EU fuldt opsat på at føre an i gennemførelsen af 2030-dagsordenen⁽⁷⁾.

3.2. Kommissionen har dog ikke løftet udfordringen ved at udvise lederskab og fremlægge en ambitiøs køreplan for gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling.

3.3. Meddelelsen opfylder ikke sit formål, der blev bebudet i Kommissionens arbejdsprogram for 2016, og som gik ud på at levere en ny tilgang til sikring af Europas økonomiske vækst og sociale og miljømæssige bæredygtighed ud over 2020-tidsrammen og gennemføre målene for bæredygtig udvikling i EU's interne og eksterne politikker på en integreret måde.

3.4. Ifølge meddelelsen vil EU's svar på 2030-dagsordenen omfatte to arbejdsstrømme: fuld integration af de bæredygtige udviklingsmål i EU's nuværende politikramme samt overvejelser om den langsigtede gennemførelse af de bæredygtige udviklingsmål efter 2020.

3.5. EØSU anerkender Kommissionens bestræbelser, som beskrives i denne meddelelse, på at sammenkæde bæredygtighedsmålene med EU's nuværende politikker og Kommissionens ti arbejdsprioriteter. Imidlertid er meddelelsen i for høj grad fokuseret på den daglige drift af EU's politikker. Kommissionen opfatter ikke 2030-dagsordenen som en opfordring til en kritisk gennemgang og ændring af sin egen politik. Meddelelsen afspejler ikke det paradigmeskift, som bæredygtighedsmålene står for⁽⁸⁾, nemlig en ny udviklingsmodel, der er økonomisk mere bæredygtig, socialt set mere inklusiv og miljømæssigt mere bæredygtig på lang sigt, og som sikrer, at vores planets ressourcer deles retfærdigt blandt den voksende verdensbefolkning⁽⁹⁾.

3.6. Indtil videre har hverken Kommissionen eller Rådet udnyttet 2030-dagsordenen som en lejlighed til at opstille en ny, proaktiv, forandrende og positiv diskurs om Europa, således som EØSU, Europa-Parlamentet⁽¹⁰⁾ og mange aktører fra civilsamfundet har opfordret til: en ny vision om et mere bæredygtigt og inklusivt Europa, som er til gavn for borgerne og ikke lader nogen i stikken⁽¹¹⁾. Hverken Kommissionens Hvidbog om Europas fremtid eller Romerklæringen fra lederne af 27 medlemsstater, Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet i anledning af 60-året for EU's oprettelse afspejler i tilstrækkeligt omfang den værdi, som en langsigtet bæredygtig udvikling i Europa har for de europæiske borgere, eller behovet for, at et forenet Europa fører dette ud i livet.

3.7. Endvidere leverer meddelelsen ikke den hårdt tiltrængte ramme for det fremtidige arbejde med at gennemføre 2030-dagsordenen. Indtil videre har Kommissionen ikke planer om at indlede en deltagelsesbaseret proces med henblik på at opstille en overordnet og integreret strategi for et bæredygtigt Europa i 2030 og fremover, således som EØSU har opfordret til⁽¹²⁾. I dag opererer EU's strategiske rammer med år 2020 som horisont. Dette er uacceptabelt, ikke kun fordi FN's dagsorden fastlægger en tidshorisont frem til 2030, og klimaaftalen fra Paris har et endnu mere langsigtet perspektiv, men

⁽⁵⁾ COM(2016) 739 final.

⁽⁶⁾ EØSU's udtalelse om dagsordenen for 2030 — En Europæisk Union, der arbejder for bæredygtig udvikling på globalt niveau (EUT C 34 af 2.2.2017, s. 58).

⁽⁷⁾ COM(2016) 739 final, s. 3.

⁽⁸⁾ »We need to turn around our economies« Tale ved næstformand for Kommissionen, Frans Timmermans, på FN's topmøde den 27. september 2015.

⁽⁹⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41, punkt 3.4.

⁽¹⁰⁾ Beslutning af 12. maj 2016, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0224+0+DOC+XML+V0//EN>.

⁽¹¹⁾ Fælles opfordring til de europæiske ledere fra europæiske civilsamfundsorganisationer og fagforeninger, 21. marts 2017 »The Europe we want« https://concordeurope.org/wp-content/uploads/2017/03/EuropeWeWant_Statement_English_201703.pdf?1855fc; Indlæg ved Solidar om »Our Common Future« <http://www.solidar.org/en/news/statement-our-common-european-future>.

⁽¹²⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41, punkt 1.5.

også i betragtning af, hvor lang tid økonomiske og sociale forandringsprocesser tager. Der bør udarbejdes én enkelt overordnet strategi for tiden efter 2020, som bygger på Kommissionens 10 arbejdsprioriteter, Europa 2020-strategien med dens syv flagskibsinitiativer samt de 11 tematiske mål for EU's samhørighedspolitik, og som integrerer den flerårige finansielle ramme for tiden efter 2020.

3.8. Kommissionen fører ikke 2030-dagsordenens multiinteressenttilgang helt ud i livet. I modsætning til den proces, der ledte frem til vedtagelsen af 2030-dagsordenen, er Kommissionen indtil videre ikke gået særligt gennemsnitligt og inklusivt til værks.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Kortlægning af de europæiske politikker, der bidrager til de bæredygtige udviklingsmål (kapitel 2.1 i meddelelsen)

4.1.1. Denne kortlægning ligner rent papirarbejde: Der er tale om en kompilering af EU-politikker, som på den ene eller anden måde tackler spørgsmål relateret til de 17 bæredygtighedsmål. Kortlægningen afspejler ikke i tilstrækkelig grad realiteterne i Europa. Kommissionen kan ikke med rette konkludere, at EU gør en politisk indsats vedrørende alle 17 mål for bæredygtig udvikling, eftersom der ikke er foretaget nogen vurdering af, om EU-politikkerne reelt er effektive eller modvirkes af andre, modstridende foranstaltninger. Eksempelvis siges Europa 2020-strategien at tage fat på bæredygtighedsmålene vedrørende fattigdom og ulighed, men meddelelsen forbigår det faktum, at strategiens relevante overordnede mål ikke vil blive nået.

4.1.2. Derfor må kortlægningen af de eksisterende EU-politikker suppleres med en detaljeret mangelanalyse for at kunne afgøre, hvor langt EU i virkeligheden er nået med gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling⁽¹³⁾. Kun et realitetstjek vil gøre det muligt for de europæiske politiske beslutningstagere at opstille de rette prioriteter for gennemførelsen af målene. De konklusioner, som Kommissionen drager ud fra kortlægningen, er ikke helt troværdige og er ikke baseret på fakta.

4.1.3. Samtidig med meddelelsen offentliggjorde Eurostat den første statistiske oversigt over den aktuelle situation i EU's medlemsstater, for så vidt angår bæredygtighedsmålene⁽¹⁴⁾. Kommissionen har imidlertid ikke gjort noget forsøg på at beskrive de nødvendige sammenhænge mellem kortlægningen, de statistiske data og indkredsningen af politiske prioriteter for gennemførelsen af bæredygtighedsmålene.

4.1.4. EØSU håber, at indførelsen af en komplet overvågningsramme for gennemførelsen af bæredygtighedsmålene i EU vil give mulighed for en mere faktabaseret tilgang til identificeringen af de største mangler og udfordringer for EU med hensyn til 2030-dagsordenen.

4.1.5. Som EØSU tidligere har understreget, er EU især nødt til at sætte ind på at reducere sit miljøaftryk og skabe et mere inklusivt Europa, hvis bæredygtighedsmålene skal nås: mål 12 (bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion); mål 13 (klimaindsats); mål 14 og 15 (om bevarelse af økosystemer); mål 2 (bæredygtigt landbrug); mål 9 (investeringer i infrastruktur og innovation); mål 10 (reduktion af ulighed); mål 8 (produktiv beskæftigelse og anstændigt arbejde); mål 1 (udryddelse af fattigdom); mål 5 (ligestilling); mål 4 (uddannelse)⁽¹⁵⁾.

4.2. Bidraget fra Kommissionens ti prioriteter til 2030-dagsordenen (kapitel 2.2 i meddelelsen)

4.2.1. Meddelelsen demonstrerer, hvordan Kommissionens 10 arbejdsprioriteter kan bidrage til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. Kommissionen bør imidlertid også have mod til om nødvendigt at revidere/tilpasse sine arbejdsprioriteter for at få det fulde udbytte af potentielle synergier med arbejdet med at gennemføre bæredygtighedsmålene.

4.2.2. Efter EØSU's opfattelse bør der rettes større opmærksomhed mod den kulturelle dimension af bæredygtig udvikling og den rolle, som kommunikation spiller i forbindelse med fremme af 2030-dagsordenen.

⁽¹³⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41, punkt 1.7.

⁽¹⁴⁾ Eurostat, *Bæredygtig udvikling i Den Europæiske Union*, 2016.

⁽¹⁵⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41, punkt 4.1.

4.3. **Forvaltningspraksis (kapitel 3.1 i meddelelsen)**

4.3.1. EØSU anbefaler, at der i tilslutning til den langsigtede strategi for gennemførelse af 2030-dagsordenen skabes en ramme for styring og koordinering for at sikre sammenhæng mellem centrale og decentrale foranstaltninger og inddrage det organiserede civilsamfund på nationalt og regionalt plan.

4.3.2. Det europæiske semester bør udvikles til et instrument for vertikal koordinering af gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling i medlemsstaterne⁽¹⁶⁾. Desværre benytter Kommissionen ikke lejligheden til i sin meddelelse at udvikle det europæiske semester yderligere i den retning.

4.3.3. EØSU mener, at selv om bæredygtig udvikling siden 2010 er blevet bygget ind i Europa 2020-dagsordenen, er der ikke opnået sammenhæng mellem økonomiske, sociale og miljømæssige målsætninger. Der er brug for stærkere mekanismer, som kan sikre sammenhæng i politikkerne for bæredygtig udvikling.

4.3.4. EØSU ser positivt på den mere integrerede tilgang i Kommissionens nye struktur og første næstformands koordinerende rolle i arbejdet med gennemførelsen af bæredygtighedsmålene. Dog må de koordinerende enheder i Kommissionen udstyres med tilstrækkelig kapacitet til at sætte skub i disse processer med den nødvendige kraft.

4.3.5. Det er op til EU's ledere at udnytte potentialet til forbedring af styringen, styrke forvaltningen, forstå vigtigheden af en tværgående koordineringsmetode for at forbedre samspillet og eventuelt overdrage kontrollen til de socioøkonomiske spillere i forberedelsesfasen for at gøre »deltagelsen« mere effektiv. Dermed vil de kunne drage fordel af de store latente kræfter, som vil dukke op under gennemførelsesprocessen.

4.3.6. Det er skuffende, at meddelelsen ikke kommer ind på spørgsmålet om, hvordan man kan gribe denne proces an og forbedre den.

4.4. **Finansiering (kapitel 3.2 i meddelelsen)**

4.4.1. Fastlæggelsen af den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 bør bruges som en mulighed for at sikre, at der afsættes tilstrækkelige EU-midler til gennemførelsen af prioriteterne for bæredygtig udvikling i EU.

4.4.2. EØSU er enig i, at EU yderligere bør udvikle sit økonomiske støttesystem, der forbedrer den økonomiske effektivitet på territorialt, regionalt og lokalt niveau og fremmer almenvellet, samtidig med at der tages hensyn til behovet for bæredygtighed. Økonomisk velstand bør danne det økonomiske grundlag for bæredygtighedsmålene, men der bør fastsættes regler for at sikre, at de sociale og miljømæssige mål nås. EØSU er af den opfattelse, at en reform af det europæiske skattesystem vil kunne konsolidere en forøgelse af budgetmidlerne og bane vej for en bedre gennemførelse af 2030-dagsordenen.

4.4.3. Kommissionen lægger særlig vægt på spørgsmål vedrørende bæredygtig finansiering. Særlig betydning har efter EØSU's opfattelse behovet for at skabe de rette rammebetingelser for private og offentlige investorer med henblik på de massive langtidsinvesteringer i modernisering af infrastruktur og innovation, der er brug for, hvis man skal fremme overgangen til en mere bæredygtig økonomi⁽¹⁷⁾.

4.5. **Måling af fremskridt (kapitel 3.3 i meddelelsen)**

4.5.1. EØSU sætter pris på, at Kommissionen vil foretage en detaljeret, regelmæssig overvågning af de bæredygtige udviklingsmål i EU-sammenhæng ved at trække på en bred vifte af løbende overvågningsprocesser, som foretages af Kommissionen, agenturerne, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne. Dog siges der intet om, hvordan dette overvågningssystem nærmere bestemt kommer til at se ud.

4.5.2. EØSU hilser Eurostats arbejde med et sæt af indikatorer for overvågning af gennemførelsen af bæredygtighedsmålene i EU velkommen. EØSU understreger, at beslutninger om overvågning og navnlig udformning af indikatorer har betydelige politiske konsekvenser. Derfor må den fortsatte udvikling af indikatorer debatteres, og civilsamfundet høres efter en gennemsigtig fremgangsmåde.

⁽¹⁶⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41, punkt 1.11 (EØSU's udtalelse om *Den årlige vækstundersøgelse 2017* EUT C 173 af 31.5.2017, s. 73).

⁽¹⁷⁾ EØSU's udtalelse om *Bæredygtig udvikling: Kortlægning af EU's interne og eksterne politikker* (EUT C 487 af 28.12.2016, s. 41); se også EØSU's udtalelse om *Langsigtet finansiering* (EUT C 327 af 12.11.2013, s. 11); se desuden grønbogen, UK's regering https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/220541/green_book_complete.pdf.

4.5.3. EØSU forventer, at der efter offentliggørelsen af en regelmæssig overvågningsrapport fra Eurostat og et tilstrækkeligt langt tidsrum, som giver civilsamfundsorganisationerne lejlighed til at konsultere deres bagland, vil blive ført en dialog via multiinteressentplatformen om konklusionerne af overvågningen og nødvendige politiske tiltag.

4.5.4. Flere af EØSU's undersøgelser har bekræftet, at der ved siden af den almindeligt anerkendte BNP-indikator, som har vist sig egnet indtil nu, er behov for endnu en indikator, der ikke kun afspejler økonomisk vækst, men også dens virkning og resultater (bruttonationalresultat). Overvågningen af den tilstræbte udviklingsproces indtil 2030 bør baseres på et komplekst sæt af økonomiske, sociale og miljømæssige indikatorer ⁽¹⁸⁾.

4.5.5. Overvågningsrammen bør også være knyttet til det europæiske semester.

4.5.6. FN's 2030-dagsordenen kræver, at medlemsstaterne fastlægger en ramme for overvågning og *evaluering*, dvs. at de skal indføre instrumenter til hele den politiske cyklus lige fra strategilægning til gennemførelse, overvågning og evaluering af strategierne. Evalueringsfasen er ikke medtaget i meddelelsen. Dette kan skyldes, at der mangler en overordnet strategi og handlingsplan for gennemførelsen af bæredygtighedsmålene, som regelmæssigt kan evalueres.

4.6. **Fælles ansvar og en tilgang med mange forskellige interessenter**

4.6.1. Målene for bæredygtig udvikling er en dagsorden med flere aktører. De kan kun føres ud i livet, hvis civilsamfund, erhvervsliv, fagforeninger, lokale samfund og andre interessenter påtager sig en aktiv rolle og erhverver ejerskab. Der er brug for deltagerorienterede forvaltningsmekanismer for at sikre, at civilsamfundet bliver inddraget på alle niveauer, lige fra det lokale og nationale til EU- og FN-niveauerne. De bæredygtige udviklingsmål kræver, at institutioner og interessenter samarbejder på en integreret måde og på tværs af forskellige sektorer.

4.6.2. Kommissionen besluttede for nylig at lancere en multistakeholderplatform om gennemførelsen af bæredygtighedsmålene i EU ⁽¹⁹⁾. EØSU hilser dette nye projekt velkommen og tilbyder sin hjælp til at gøre platformen til en succes.

4.6.3. EØSU er dog skuffet over, at Kommissionen i sin meddelelse ikke har reageret på EØSU's forslag om oprettelse af et europæisk forum for bæredygtig udvikling i partnerskab med Kommissionen og udvalgets anbefalinger om udformningen af et sådant forum ⁽²⁰⁾, som var baseret på resultaterne af indlæg om det foreslåede forum på konferencer, i arbejdsgrupper i Rådet, Kommissionen og under interessenthøringer, hvor deltagerne gav udtryk for støtte til et sådant forum.

4.7. EØSU sætter pris på, at Kommissionen i sin beslutning om at oprette multistakeholderplatformen har udvidet platformens opgaver med hensyn til opfølgning på gennemførelsen af bæredygtighedsmålene og udveksling af bedste praksis og har givet den en rådgivende rolle, som skal udfyldes af civilsamfundsrepræsentanter, i forbindelse med overvejelserne omkring den langsigtede gennemførelse af bæredygtighedsmålene samt inddragelse i overvågningen og revisionen af gennemførelsespolitikkerne. Platformen bør også lette samarbejde og partnerskaber mellem mange forskellige aktører. EØSU mener, at denne form for partcipatorisk platform bør spille en afgørende rolle i en ny form for styring i Europa, der bør være kendetegnet af et fælles ansvar.

Bruxelles, den 5. juli 2017.

Georges DASSIS

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁸⁾ Mere herom kan findes på: Genuine progress indicator (GPI), Happy Planet index, the »footprint index«, osv.

⁽¹⁹⁾ C(2017) 2941 final.

⁽²⁰⁾ EØSU's udtalelse om *Et europæisk civilsamfundsforum for bæredygtig udvikling* (EUT C 303 af 19.8.2016, s. 73).